

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 10 februari 2010
van **CARL DECALUWE**

1. Ikzelf en mijn administraties m.n. het VIOE, de afdeling Varend erfgoed van de KCML en Ruimte en Erfgoed zijn op de hoogte van het bestaan van de voormalige "Charlesville". Een lid van de KCML maakte in 2005 overigens deel uit van een delegatie die het schip is gaan bezoeken in de haven van Rostock.

Via de recente persberichten en de signalen van Watererfgoed Vlaanderen vzw namen ik en mijn administratie ook kennis van de vernieuwde pogingen om het schip terug naar Antwerpen te brengen.

Een vrij volledig overzicht van de geschiedenis van het schip kan worden teruggevonden op de website van Watererfgoed Vlaanderen vzw: [http://www.watererfgoed.be/BE Charlesville.aspx](http://www.watererfgoed.be/BE_Charlesville.aspx).

Ruimte en Erfgoed kan op dit ogenblik de fysieke staat van het schip en de resterende graad van authenticiteit na de aanpassing tot hotel niet inschatten. Uit de aangereikte informatie kan alvast worden afgeleid dat het schip nog steeds een hoge erfgoedwaarde bezit en voor haar typologie absoluut als uitzonderlijk moet bestempeld worden. Het is het enige overblijvende vracht- en passagiersschip van de op Congo varende voormalige *Compagnie Maritime Belge*. Het schip werd daarenboven in Vlaanderen gebouwd, het liep in 1950 van stapel bij Cockerill in Hoboken.

Doordat het schip verkocht is en volgens de informatie van de vzw Watererfgoed nu eigendom is van de stad Rostock en bovendien in het buitenland ligt komt het niet voor op de werklijst van te beschermen vaartuigen van de KCML.

2. Ik kan deze vraag alleen beantwoorden in het licht van het decreet van 29 maart 2002 tot bescherming van varend erfgoed.

In het decreet en het aansluitende uitvoeringsbesluit is geen traject bepaald voor de aankoop van vaartuigen met erfgoedwaarde door de Vlaamse Gemeenschap. Dit is evenmin het geval voor andere vormen van onroerend erfgoed. Het mag niet verward worden met het roerend cultureel erfgoed dat onder het Topstukkendecreet valt en waar de Vlaamse overheid wel de verplichting heeft om de Topstukken aan te kopen als de eigenaar beslist om deze buiten Vlaanderen te brengen en zo de Vlaamse overheid daarvoor toestemming weigert te verlenen.

Bij de beschermingsdossiers varend erfgoed is er nog geen precedent voor het beschermen van vaartuigen met erfgoedwaarde voor Vlaanderen met buitenlandse eigendom en ligplaats.

De mogelijkheid tot beschermen volgens hoger vermeld decreet kan pas overwogen worden op het ogenblik dat er zich een concreet scenario aanbiedt waarbij het schip weer een officiële thuishaven in Vlaanderen krijgt.

Bij de tot nu toe gerealiseerde beschermingen varend erfgoed en bij de beschermingen die momenteel onderzocht worden, wordt ook het toekomstig beheer en gebruik afgetoetst om een eerste kader af te spreken waarbinnen een beheersprogramma kan worden bepaald (cf. uitvoeringsbesluit van 4 juni 2004). Dit om het beschermen als varend erfgoed en de intenties van de eigenaar en/of wettelijke gebruiker op elkaar af te stemmen. Bij de "Charlesville" bestaat hier nog geen duidelijkheid over.

Dit neemt niet weg dat de actie die wordt ondernomen door Watererfgoed Vlaanderen vzw. absoluut lovenswaardig is en ingegeven door de bekommernis voor het Vlaams erfgoed, zelfs als dit zich in het buitenland bevindt.